

Αλληλεγγύη και Αλληλέγγυοι, κάπου στα Εξάρχεια

Της Ιωάννας Δαραμούσκα - Γιαννίκου

Στην περιοχή των Εξαρχείων, στην οδό Νοταρά 26, αντικρίζεις ένα κτήριο. Άσχημο απέξω, αλλά με το που μπεις μέσα γαληνεύει η ψυχή σου... Παιδικές ζωγραφιές στους τοίχους άλλες χαρούμενες άλλες πολεμικές. Παιχνίδια, -πολλά παιχνίδια - μικρά παιδιά που με το που νιώσουν ασφάλεια τρέχουν να σε κλείσουν στην αγκαλιά τους, γονείς που φαίνεται ότι ηρεμούν μετά από πολύ καιρό αφού έχουν ένα ζεστό πιάτο φαγητό, ένα κρεβάτι, έναν γιατρό για αυτούς και τις οικογένειές τους.

Βασικά νιώθουν πως γίνονται άνθρωποι ξανά.. Παντού βλέμματα ευγνωμοσύνης και χαμόγελα. Όμως δεν είναι παιδικός σταθμός, δεν είναι ξενοδοχείο, δεν είναι εστιατόριο, ούτε είναι ιατρείο. Είναι η Κατάληψη Στέγης Προσφύγων & Μεταναστών, Νοταρά 26, Που είναι αυτά και άλλα πολλά.. Αλλά πάνω απ' όλα είναι τόλμη, αποφασιστικότητα και κουράγιο, για ένα τέτοιου μεγέθους εγχείρημα. Είναι σεβασμός στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, συντροφικότητα και αλληλεγγύη.

Μέχρι στιγμής, στις δυο εβδομάδες λειτουργίας του έχουν περάσει 250 άνθρωποι. Θυμάμαι όλα τα πρόσωπα, όλα τα βλέμματα, όλα τα χαμόγελα. Εύχομαι να μην μας θυμούνται. Να βρίσκουν παντού τόση ζεστασιά, τόση αγάπη που να μην ξέρουν τι να πρωτοθυμηθούν. Πριν 15 μέρες, την πρώτη μέρα που άρχισε αυτό το εγχείρημα, το κτήριο ήταν εγκαταλελειμμένο· χρειάστηκε 2-3 μέρες αλληλέγγυας εργασίας ώστε να είναι βιώσιμο. Ωστε να βρίσκουν παντού τόση ζεστασιά, τόση αγάπη που να μην ξέρουν τι να πρωτοθυμηθούν.

Το εγχείρημα αυτό ξεκίνησε πριν 15 μέρες, διότι χιλιάδες συνάνθρωποι μας παλεύουν να περάσουν τον φράχτη του Έβρου, τους εμπόρους των συνόρων, το λιμενικό. Είναι άνθρωποι κυνηγημένοι από την φτώχεια αλλά και τους βομβαρδισμούς της δύσης, οι οποίοι έρχονται στην Ευρώπη για ένα καλύτερο μέλλον για αυτούς και τα παιδιά τους, αλλά που πολλές φορές συναντούν τον ρατσισμό και την ξενοφοβία. Πάνω σε αυτό το πλαίσιο αποφασίσαμε και δημιουργήσαμε την κατάληψη στέγης... Το μοναδικό αποφασιστικό όργανο είναι η συνέλευση όπου μπορούν να συμμετέχουν όλοι, αλληλέγγυοι, πρόσφυγες αλλά και μετανάστες.

Το θέμα είναι πως για να συνεχιστεί αυτό το εγχείρημα χρειαζόμαστε αλληλεγγύη. Αυτήν την στιγμή χρειαζόμαστε νερά, ξηρά τροφή, κουβέρτες, παλέτες, φάρμακα, στρώματα, ηλεκτρικές συσκευές, βρεφικό γάλα, παιδικές κούνιες, είδη υγιεινής. Μα πάνω απ' όλα αλληλέγγυους! Κυρίως αλληλέγγυους / ες!

